

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 30., v Ameriko 80 Din. Cena Marijinskega Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden. M. List vsaki mesec. Naročniki M. List dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravnštvo Novin v Črensovci, Prekmurje.

Vredništvo i opravnštvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasni (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednega kvadratnega centimetra za edinok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v "Poslanom" tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravnštvo "NOVIN".

Naročnikom!

Najprle Vam želemo blaženo, veselo novo leto i v njem dvojo stnovitost: 1. dobrih delah Bogi na časti 2. pri "Novinah" duši na hasek. Cena "Novin" v novom letu bo 25 Din, če več falatov vključi hodi na eden naslov. Ki si je pa na lastni naslov da pošiljati, plača 30 Din. za nje. To povišanje pa zato, ar do mele trikrat na mesec štiri strani, kak vnoži že lejo. Gda pride M. List, te do dvestranske. Nego, če se dosta naročnikov prijavi, bodo vsikdar štiristranske. Zdaj pa li na delo šritelje.

Vredništvo i opravnštvo "Novin".

Domačini vključ.

Domači človek je vdaro lendavskimi nadvučiteli v oči, da je "Korpcionist". Ka se pravi to? Da je ne poštenoga mišenja, ešče menje poštenoga ravnjanja.

Gospod nadvučiteo v Dolnji Lendavi je na pošteno sodbo domačina odgovor: "Povejte mi to pred svedoki", Zato njemi je domačin tudi pred svedoki povedao: "Korpcionist!" I dobo je — pluško.

Ljudje, šteri iz same strahopetnosti mir predgajo za vsako ceno, bi pravili, da je to zasebna reč dva gospoda. Mi pa, šteri poznamo vire javnega nastopa domačina i poznamo gizdavost nadvučitelja, povemo celomi sveti, da je pluška, od štere gučimo, dana od resan korpcionista tistoj našoj poštenoj javnosti, štera se brani v tabor — korpcionistov.

Domačin v D. Lendavi je pred ništernimi svedoki povedao, da ste gospod nadvučiteo korpcionist, jaz pa, Peter Domačin, pravim pred celov javnostjo Novin, da ste korpcionist. Povem tudi zakaj.

Vsi znamo za Spodnji Lakoš. 2 kilometra od D. Lendave leži ta mala, po večini madjarska občina. Po zadnjem ljudskom štetji ma 375 prebivalcov, občinski kataster pa kaže, da ma — 331 oralov zemle. Dobre duse, pomislite samo: na edno duso ne pride niti oral zemle ne. Pa ne mislite, da oratje zemle! Vsi znamo, da je skoro polovica grünata Lakošancov močvirnata. Veseli so, če njim obrodi trava za konja, ali za kravico.

Lakošanci so meli do najzadnjega časa z arende vzeto gospodsko zemlo. Zdaj je več nemajo. Lakošanci so komaj živelji tudi v tistih časih, da so meli knezovo zemlo, zdaj pa, po istini — stradajo.

No, tej siromaki Lakošanci so šli k gospodi nadvučiteli v D. Lendavo i njim — ar slovenski ne vejo — po tolmači povedali svojo pošteno prošnjo.

Gospod, tak so začnoli, zna Bog i znajo ljudje, da smo siromaki." Ostali smo brez zemle, to nas eščebole teži. Jezik večine v državi je nam ne poznani.

Nesrečni smo, ali ešče vekša nesreča čaka na našo deco. Svoje šole nemamo, v Gornji Lakoš hodijo naši mlajši. Tam je dosta dece, vučitela sta samo dva... Mi bi šteli, da se naši mali dosta navčijo, zato bi že leli; da bi je vzeli v vašo šolo, ar v njej 6 vučitelov vči.

Istina, siromaki smo, v G. Lakoš dosta plačamo, težko plačamo, zato smo prišli k njim, voditeli državne šole, šteri lehko vzemejo naše v šolo i ar je njuva šola državna, za malo plačilo, ali zobston.

Poštenjak, nadvučiteo v našoj lepoj Lendavi, modro pogleda na prišlece i oblastno, kak se že šika tak velkimi gospodi, pove:

"Ka prosite ljudje, to je vse mogoče. Tudi po mojem mišljenju ste vredni, da bi vam pomagali. Jaz napravim vse, da bodo vaši mali sprejeti v našo šolo. Ali... to ne ide brez stroškov. Jaz bom mogeo v Ljubljano, to pa znate, da pot dnesden dosta stane..." *I na konci so se "zglighali"* — da ubogi Lakošanci plačajo državnimi uradniki, zavrniki šolske oblasti za Slovenijo, 2.400 kron za posredovanje — v Ljubljani.

I teh 2.400 kron je gospod nadvučiteo tudi "prejeo". (Sramota! To je delo stranke Koderove i Titanove! Sramota. Vr.)

Gospod nadvučiteo, cestni pometaci v Dolnji Lendavi tudi znajo, kak se rešijo uradne stvari. Znajo, da se napiše prošnja, na prošnjo se dene kolek za 5 i 20, to je za 25 dinarov. V toj prošnji se lepo vpiše, ka že lejo siromaki Lakošanci. Vi, kakti zavrniki šolske oblasti napišete na prošnjo, da je pravična i prosite za ugodno rešitev. Cestni pometaci tudi znajo, da bi se prošnja Lakošancov lejko napravila brez kolkovine, to se pravi: ne bi stala filera, — v istini pa so plačali na njo 2.400 kron.

Te peneze ste vi sprejeli, gospod nadvučiteo. Te peneze ste vi vzeli za posredovanje v Ljubljani pri tistoj višoj oblasti, šteri ste bili zavrniki i šteri ste postavili v "čudno lúč"... Kajti, pomisliti je, naše oblasti uradujejo na podlagi pismenih predlogov i prošenj, ne uradujejo pa i ne smejo uraduvati — po vüstnih poročilih — posredovalcov.

Mi smo prepričani, da bi Ljubljana rešila prošnjo Lakošancov brez Vašega posredovanja, zato ste Vi — sprejemnik posredovalnine, potnina, ali bodi že kak rečeno, ne več i ne menje: samo korpcionist.

Gospod nadvučiteo, što vam *to istino* pove v oči, ravna ne milo, to znamo, ali Vi ste dali za to povod. Vi ste začnoli z Vašimi sivimi paperi davati "moralna spričevala" — ludem, šteri so prej za „narodno i državno edinstvo“. Ne čutite, da mi ne smemo vzeti od Vas podpisana uradna spričevala? Ne čutite, da Vaše početje bije v obraz vsakoj poštenosti? Ne čutite, da Vi ne smete ostati v Lendavi, tudi ne do februara (kak sami povedavate živim i mrtvim) — ar ste po imeni državni uradnik, ar ste po službenih poslih zavrniki šolske oblasti, po dejanju pa: Korpcionist.

Dobra dusa, ostanite na dale v Lendavi — či je to vrlo od zgoraj, delite Vi vaše pluške, pokeč morete. Dugo ne te mogli, ar či mate dober posluh, že lejko čujete odgovor na prvo pluško korpcionista: „— Domačini — vključ!“

Peter Domačin.

Politična premišlavanie.

S pomočjom izdajalcov, samostojnih demokratov so radikalji pali meli večino. A Korošči se je posrečilo pridobiti poslance HRSS. to je Radičovce, da so se odločili iti v Beograd. Vidili so, da s tem, da doma noro gučijo i nikaj ne delajo, ne opravijo nikaj nego samo škodijo ljudstvi, zato so se odločili i tudi prišli v Beograd. Dnevi radikalne vlade so bili tak štetni, večino je mela opozicija, vsaki den je bilo pričakuyati, da vlada odstopi, a čakali smo dugo. Radikalji s svojimi prijatelji z samostojnimi demokratimi so se krčevito držali vlade, znali so, če odstopijo, da zgubijo oblast za vsigdar, a mogli so i vlado je sestavila dozdajšnja opozicija. V njej so bili ministri iz SLS, demokrati, muslimani; Radičovci so ne meli ministrov, nego so vlado podpirali.

Vse si je ednak oddehnalo. Vse, ka je poštenoga v državi, se je veselilo nove vlade. Po dugih letih je itak ednak prišla vlada, od štere smo z vüpanjom pričakuyali, da bo delala po volji večine ljudstva, da bo odpravila krvice včinjene vnožom i vnožom, da bo poopravila vse grehe prešnje vlade, da bo postavila našo državo v krog vseh kulturnih evropskih držav i njoj spravila ugled i poštenje pred celim svetom. I delalo se je vsemi močmi za to kak i za autonomijo našo. Delo vlade pa je vznemirjalo radikale i samostalne demokrate. Oni so se bojali, da so zgubili oblast za večno da je njihov centralizem na smrt obsojeni, oni so se bojali za svoje poslance, šteri so meli biti sojeni i obsojeni zavolo orčanja države, zato so vse probali, da vlado poštenjakov, pravih delavcov, vlado mira i sporazuma vržejo. Da te svoj cip dosegnejo so ne zbirali sredstev, ne so se borili s poštenostjo, nego z lažmi, celo vojsko so potegnoli v politiko.

I čeravno je vlada sporazuma med Hrvati, Slovenci i Srbi mela veiko večino, zmagala je menjšina.

Velesrbi so ne mogli gledati, da bi v Belgradu sedeli ministri Slovenci i Horvati! Oni so ne mogli trpeti, da bi ravnali v našoj državi tudi Slovenci i Horvati. Oni so videli, da tak zgubijo svojo velko moč i ne so se mogle sprizjazniti z mislijo, da oni ne bi več sami ravnali s tov državov. Dve reči sta nje najbolje boleli i to kak smo napisali: 1. Z novov vladov bi prišlo do delitve države na samostojne autonomne dele, da bi Slovenci meli svoje, Horvati svoje i Srbi svoje. S tem bi bio centralizem pokopan i moč srbskih radikalov i demokratov tudi Slovenskih strel za vsigdar. Toga oni neščo, cni neščo Slovencov i Horvatov kak pravni pravnih bratov, čeravno so Slovenci Horvatov med njimi, nego oni ščejo biti naši gospodarje. 2. Nova vlada je bila počrena i je štela na odgovornost pozvati bivše ministre, šteri so na miljone oškodovali državo i tak vso ljudstvo. To dvoje je peklo radikale i demokrate. Zato so mogli z lažmi novo vlado vrčti. Vrgli so jo pa etak. Najprle se jim je posrečilo, da je vojni minister Hadžić odstopo i tak je vlada prišla v krizo. Posrečilo se jim je tudi, da Radičovi poslanci sledkar ne so mogli več v vlado. I to pa tak. Pri kroni, pri vladari majo oni velko reč ešče izda, posebno njihovi generali. Ti so gučali, da je država v nevarnosti, da jo proti bolševizem, da se pripravlja revolucija, da vlada sama padpira prejšnjivo gibanje itd. Z ednov

rečjov vse, samo, da bi vladar zgubo zaviljanje do vlade i jo prisilo, da odstopi. To se je tudi zgodilo, ar je Radič s svojimi novimi guči podpirao radikale i delao proti svojoj lastnoj vladi. Vlada je mogla na kraljovo želo odstopiti.

Po odstopitvi vlade so se vršila pogajanja za novo vlado, to je za vlado, v šteroj so šteli metti radikali vse stranke, samo Radičevcov ne, a vozkejši blok pa je zahtevalo, da morejo v vladi biti i Horvatje, a ne smejo pa samostojni demokratje, do sporazuma je tak ne moglo priti, nego do volilne vlade Pašič—Pribičeviča, šteriva sta ravno to štela dosegnuti.

To bi bila kratka zgodovina zadnjega pol-drugoga leta. Žalostna je ta zgodovina za našo državo, šteri bodo šteli naši potomci i bodo zmajali z glavami kak se je to moglo zgoditi. Radikali i demokrati šejo vladati s silov nad našim ljudstvom. Ali ljudstvo ma dano priliko, da pove svoje pri volitvah. Oni nas lehko preganajo, oni lahko kričijo, grozijo, a itak nemrejo vzeti naših glasov, te lehko mi pustimo kama ščemo. I je tudi pustimo proti njim.

Slovensko ljudstvo! Odločiti se bo trbalo najbrž zadnjikrat, ali bomo gospodarje na svetoj zemlji ali pa hlapci centralizma i tistih ljudi, šteri so krali državne blagajne. Odločiti bo se trbalo ali miren i bratski sporazum med Slovenci, Horvati i Srbij, ali pa nadvlada centralistov nad nami i tak naša politična smrt. Slovensko, hrvatsko i srbsko ljudstvo bo 8. februar odgovorilo i mora odgovoriti i obsoditi nasilje i pokvarjenost.

NEDELA.

I. po Božiči. Evang. sv. Lukača II. 40. — Glej, te je postavljeni v pogubljenje i vstajenje vognim v Izraeli. —

V pogubljenje i vstajenje se je rodilo bože dete. Prišlo je na svet, da bi ljudi pomirilo z Bogom, da bi človeški rod pripelalo v večno srečo. Kelko pa je takših, ki ga neščejo poznati, ki ga zasramujejo i ne poslušajo njegovoga glasa, gda njim kliče, da se naj spokorijo. Tem bo njegovo rojstvo v pogubljenje — v večno nesrečo. Vsi tisti pa, ki bodo šli za njim, ki vzemo križ na svoje rame i ga bodo sprevajali od njegovih sirmaških jaslic do smrti na križi, vstanejo i bodo šli ž njim v večno življenje, gde bo vladalo v njegovo držbi večno veselje.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Orlovska društvo v Žižkih priredi dve lepivi Božični igri „Majstra Križnika božični večer“ i „Rojstvo Jezuša v betlehemskej štalici.“

Fr. Kolenc :

Božična noč.

Pred vognimi stoletji se je godilo. Po vsem svetu je še vladala zmota poganstva, človeški rod se je pogrezao v morje grešnih strasti; živo je v tmici zaslepljenosti. Blodo je, ar nimeo pravoga cila za šterim bi hrepeneo: leseni i kameniti bogovi njemi neso zadostovali. I ar višjih cilov ni meo, se je globoko pogrezao i se bližao stopnji neumne živali.

Na zemlo se je naslanjala nekša nepoznana teža, ki je stiskala človeška srca, da so zaječala i zahrepela po Tistem, ki je napovedani od začetka dñi: po Odrešeniki, ki stere verige suženstva i podigne človeške misli proti višavam.

*

Nad betlehemskej poljanov se je razprostirala tiha noč. Ni bila kak druge noči, ki se den za dnevom spuščajo na zemlo. Nekaj skrivnostnoga, mehkoga je mela v sebi; nebeski mir je razlevala po spečoj naravi. Bila je noč, gda se je nebo odprlo i so zemlani, šterih ni premagao spanec, zagledali nebeske skrivnosti.

V motnoj svetlobi že vgašajočega ognja sta se prikazali dve človeški postavi. Bila sta Eliakim i Eleazar, pastira ovčjih čred.

Eliakim, ki se je že poslavljao od zemelskega življenja, je sedo na kamni i je podpirao glavo, že utrujeno od vognih skrbi i dugoga potovanja po skuznoj dolini, z dlanmi; na oči se njemi se spuščao spanec.

Poleg je stao sin, mladenec močnega tela, vedroga čela, šteromi se je življenje komaj odpiralo. Opirao se je na dugo pastirske palico i tiko gledao na dremajočega očo.

Okoli njiva je počivala čreda ovc, ki so bile raztresene po vsoj okolici, a prestrašilo jih je tüljenje lačnih šakalov, pustinskih vukov i pribereže so, da najdejo zavetje pri svojih pastirjih.

Vutes igra tamburaški zbor. Priedi v sredo 24. t. m., to je na Svetu noč v Žižkih v šoli. Začetek točno ob 7. vör. Igre so tak lepe, da lejko pridejo gledat tudi iz sosednih far. Prijatelj Orlov vdeležite se v kak največjem števili igre. Igra se ponovi na Števanovo ob 7. vör večer v šoli v Žižkih.

Vesele božične svetke i srečno novo leto žeje vsem svojim dragim i naročnikom „Novin“ slediči vojaki: Alojz Kornhäuser z G. Slaveč, Ivan Barbarič z Zenkovec, služita pri 7. četi 15. peš. puk v Sarajevi. Karol Lang iz Nuskove, Jožef Pflegar iz Srdice, Alojz Krpič iz G. Slaveč, Alojz Hari iz Krašč, služijo pri Dravskem Eskadroni v Ljubljani. Magassy Ernő z Kančovec, Gomboc Stefan Mačkovci, Soós Vendel Dolgaves, Halasz Jožef Fokovci, Stefan Balažič z Dokležovja, Tkalec Ferdinand z Trnja, Sadl Jožef z Ivanec, Franc Fujs Danovci, služijo pri Sav. pekarskoj četi v Zagrebu.

Zdala sta se inž. Franc Mikuž, upravitelj na veleposestvi v Beltincih i ga, Danica Mikuž roj. Chloupek. Želemo njima mnogo blagoslova v zakoni.

Gostilničarska obrtna zadruga v D. Lenčavi pozavle vse kotrige, da kak naprej plačajo članarino za leto 1924. Gostilničarje, šteri stočijo do 80 hl, plačajo 60 Din. Šteri pa stočijo nad 80 hl, plačajo 80 Din. Poleg toga mora vsaki član ešče plačati 20 Din zvezne članarine.

Na Martinišču so darovali v dinaraj: Horvat Ana Trnje 100, Žižki gl. nabirač Martin Žerdin 11, Črensovci gl. nabirač Martin Ritlop 239.25, gl. nabirač Horvat Janoš Trnje 56.50, Rozalija Vrečič nabrala med delavci Belje 100, Bötjan Marija Petanci 10, Tkalec Kata G. Bistriga 5, gl. nabirač Šmilak Jožef Brezovica 222, glavni nabirač Bedrnjak Janoš D. Bistriga 43, na gostovanju Grošl Janoš iz G. Črnci i Hanžar Antonije z Krašč nabralo Benko Janoš z Domašinec 94, Ritlop Martin gl. nabirač Črensovci 21, Matjašec Stefan gl. nabirač Lipa 250, Trojški romarje od Lipe 60, Mujdrica Roza D. ves 5 Din. Bogg plati!

Politične drobnije.

Agrarna reforma ministra Vesenjaka. Pod tem naslovom pišejo „M. Novine“ (št. 3.), ka je minister Vesenjak pri Subotici dobrovoljcom vzeo zemljo i jo dao Madjarom i ka so tej dobrovoljce ešče nabili. I ravno naopak je istina. Siromaško ljudstvo je na 25 let dobilo od varoša zemljo, si hiše tam gor postavilo, i prišli so „dobrovoljci“, tem sirotam zemljo vkrat vzeli i je ešče nabili. — Pa samo en štrti tao dobrovoljcov ma pravično dobrovoljsko legitimacijo v državi, šterim ide zemlja, vsi ovi so samo demokrati i radikalni kortešje, štere vlada drži, da za njo glasajo. Dognano je najmre, da ide samo 19 jezer vojakom dobrovoljska legitimacija, ma pa to 70 jezero. Keliko jih ropa državo i sirote na račun demokratov i radikalov. — Za

Na nebi se je prikazao mesec i je zemlo odoe v bledo svetlubo. Eliakim je zdigno glavo, pogledno proti čredi, nato pa se je obrnil k sini:

„Eleazar, so vse ovce zbrane? Ni nevarnosti za čredo? Čuo sem tüljenje šakalov.“

„Oča, vse so tū. Počivajo. Mislim, da se ne trbe bojati. Tüljenje je vtihnco; vucje so se pozglibili v daljavi.“

„Kesno je že. Spanec me napada. Čas počitka je prišeo. Leziva!“ — je pravo Eliakim, si napravo ležišče, legeo i se zavio v pastirski plašč.

Eleazar je še ednak pogledno na počivajočo čredo, palico je vrgeo na tla i je tudi legeo na sirmaško ležišče, na sebe pa je potegno raztrzano odejo . . .

Grobna tihota je zavladala. Ogenj je vgasno, čreda je počivala, utrujena pastira sta zaspala na goloj materi zemli. Na nebi je plavao bledi mesec i je z občudovanjom gledao na mrtvo naravo, na speča sina zemle. Prikazao se je ango inira, razprostro je nad njima svoje peruti i jiva pelao v pravilčno kraljestvo sanj . . .

Betlehem je bio zavit v nočno temo. Življenje, ki je vladalo v njem po dnevi, je zamrlo; ljudje ki so med dnevom drkali po posli, trgovci, ki so punili svoje žepne z dobrimi kupčijami, so položili svojo glavo k počitki, da naberejo za drugi den, ki bo prejnjem podoben, nove moći za nadalevanje dela.

Po cesti, ki je pelala iz varaša proti betlehemskim poljanam, sta pomali stopala dva potopnika. Prišla sta do zapuščene votline, ki je temno zvezala proti njima.

„Glej, tū bo prenočišče za naj, šteriva Betlehem neje šteo sprejeti pod svojo streho. Vstopiva, da zatisneva utrujene oči k počitki! Kak rad bi te pelao v lepo palačo, a neje mogoče.“

dobrovoljce so priznani po odredbi 1. ki so se borili na solunskoj fronti; 2. ki so se borili v Dobrudži; i 3. ki so se rešili iz razbite ladje S. Gievanji di Media na Jadranskem morju. — Drūgim dobrovoljstvo neje priznano i tudi ne bo.

Včasi tudi „M. Novine“ povejo istino. V 4. št. pišejo: „V naši državi tvorijo nemirni svet naši sedanji vodilni politiki, ko ti zgnejo, bo vse mirno. Trgajo se kakor hijene nad našo državo, ki je niso oni ustvarili, temveč smrt milijonov drugih.“ — Od velesrbov i Žerjavovcov strašno fino povedano. Še finejše pa, gda pišejo, „ka za to, ka bo vse mirno v državi, bo že ljudstvo skrbelo.“ Bo i to bo 8. februar pri volitvah. Od državnih roparov se te za vsikdar reši.

Gda se ovca vuki pomili, je nevarno za njo. Zakaj? Zato, ar vuk to žele, ka bi več ovc prišlo te k njegovom dobromi sriči, štere bi raztrgao i požro. Te namen majo tudi „M. Novine“, gda v 8. št. pomilujejo katehetu Horvata i se zaletavajo v državni korošči, zakaj ga ne imenuvajo i zakaj ne dobi plače. — Ne pove pa ta demokrati listič, ka katehetje že skorob 10 mesecev ne dobijo plače i ka so njim to i katehetasco mesto vzeli ravno tisti, ki zdaj sedijo na vladi. — Korošč je pa podpisao odredbo, ka se njim more plača dati. To odredbo more izvršiti zdajšnji finančni minister. Korošč je biò par tjednov minister, vendar ne mogo popraviti, ka so državni mesece i leta kvarili.

Država.

Ali poznate „Naš dom“? To je domača, topla reč, govorjena našoj mladini. „Naš dom“ prinaša splošno prosvetne spise, ima lepi prostor „Pod veškov lipov“, kam vabi slovenske dečke, istinsko, te slovenske dečke, da bodo ponos našega naroda! Za deklice pa je zgradilo „Dekliški ograd“, kde zgajajo rožice — jakosti, štere deklicam podari, da bo slovenska deklica imela dobro ime! Zdaj-le vam je prišla dobra miseo, za štero vam v novom leti ne bo žao: Včasi naročim „Naš dom“, ve košta samo 12 Din 50 par za celo leto i izhaja mesečno v Maribori, Aleksandrova c. 6/I. (Istina je. Prekmurško mladini je potreben takši list kak je „Naš dom“. To je mladinski list i prinaša takše spise, nad šterimi najde vsak pošteni mladenec i verna mladenka veselje. Pa ne samo mladina. Tudi starci se pomladijo, če bodo čeli „Naš dom“. V njem najdejo vse, ka so oni preživeli v svojo mladosti. Nanovo bodo preživlali brezkrne dneve svojih detinskih let. Želeti bi bilo, da bi si naročila te list vsaka držina. Posebno pa ne smejo pozabiti na njega prekmurske knjnice, ki so se začnole zadnji čas ustanavljati. Za male peneze dobijo veike zaklade znanosti i tudi vnošno veselja. Vsem Prekmurcom ga priporoča Prekmurec, ki ga je že prebirao i naše

— „Ne delaj si skrbi, lubi moj ženin. Zadovolna sem z vsem, ka mi ti daš.“ Vstopila sta i okoli temne votline se je naednok razlila dnevna svetluba. Nebo se je odprlo, se zglednolo na njo i razspalo nad njov nebeske žarke. — Sredi noči, v polnočnoj vör se je odigralo v toj sirmaškoj lükni, ki je bila navadno dom pastirov i njivih čred, največji čudež sveta, Sin boži je zapustio svoj nebeski prestol i se rodio od device, ki ni našla stana med človeškimi bitji; postao je malo dete, ki je trepetalo od zime, dete kak so deca drugih zemeljskih mater.

Eleazar se je zgeno. Gori je skočo. Zaduženo je pogledao okoli. Z rokami je potegno prek čela, meno jih je, kak da ne bi šteo verati, ka je vido. Strah ga je obhajao.

„Oča, oča“ je plašno zaklicao Eliakima i ga stepo za ramo, da bi ga zbudo. Te je pomali odpro oči.

„Ka pa je? Je že jutro?“

„Oča, ali vi neste nikaj videli i čuli?“

„Ka naj bi vido i čuo — sem ja spao,“ je odgovoril Eliakim.

Sin se je zamislo. „Te se mi je pa samo sanjalo“ je počasi pravilo.

„Ka se ti je sanjalo? Povej!“

„O, kak lepe sanje sem meo! — Komaj sem zatisno oči, se je odpro pred menov drugi svet, pun lepote.“

„V kakšem svetu si hodo?“

„Sanjalo se mi je, da se je odprlo nebo. Nad zemlov je zavladala svetluba bole bleščeta, kak letno sunce. Iz velke daljave, kam nesam mogeo pogledati, so pomali prihajali tiki glasi nezrečeno lepe pesmi; v začetki tiki, mehki, kak da bi se bojali, da zblidijo spečo zemlo, nato pa vsigdar glasnejši. Čuto sem, da me zdigavajo i nesejo v nebeske višave. Nazadnje se je prikazala trčna angelov v bleščeh oblačilaj. Z višave so se spuščali i bližali k meni. Nad mojov glavov so obstali. Prestrašo sem se. Oči

v njem dosta dobrega i lepoga. — Najbolše je, če si naroči vsakša občina pod vkljupnim napisom. Eden se naj aldije i jde k svojim prijateljem, znanciom i rodbini i naj jim prigovarja, da ga naročijo. Naročnike si naj vkljup spise. Nato pa naj prosi, UPRAVO NAŠ DOM-A, MARIBOR, Aleksandrova c. 6/l., da njemu naj pošljajo telko i telko številko.

Jetniki iz Rusija. Pred nedavnim se je vrnilo nad 500 jugoslovenskih državljanov, bivših vojnih zgrablencov. Kak pripovedavajo, je v Rusiji še prek 27 jezer Jugoslovanov, ki nimajo sredstev, da bi se vrnoli v svojo domovino.

Nemirni dogodki v Karlovci. Že ponovno je prišlo v različnih hrvatskih varšaj dō prepirov med vojaki i civili. Takši dogodek se je pripeto tudi v Karlovci. V „Zorinovom domu“ je med hrvatski Sokol veselico. Po toj je šlo okoli 70 mladih dečkov v kavarno „Zagreb“, gde je igrala vojaška godba. Navalili so na godbo i na goste s palicami. Nastalo je bitje. Kapetan Kostić, ki je meo nočno službo, je zapovedao, da se razidejo. Napadnoli pa so tudi njegaj ga zbili do omedelosti. Medtem je prišla nočna patrulja. Bitje pa se je še poostriло, tak da je bilo deset oseb deloma težko, deloma lehko ranjenih.

Živinski človek. V Kalcaj je pred kratkim nekak med tem, da so domaći Flejšmanovi večjali, prišeo v štalo i smekno konjo med rebara tak, da je za pol vore žival pogidnola. Človek niti vervačne bi, da se še najdejo takši hudočneži, ki si terejo čemere nad živalmi.

Za 4000 Din prijava brata za mrtvoga. Nedavno je prijava uradnika zavarovalne družbe „Srbija“ Vašič svojimi ravnateli Jovanoviči, da njemi je brat, sotrudnik lista „Novosti“, šterga lastnik je Jovanovič, vmr. „Novosti“ so na podlagi te prijave pisale obširna poročila od vrnloga, šter so ponatisnoli tudi drugi listi. Na veliko čudo pa se je naskori potom javo „vmrli“ novinar svojimi tovariši i nato že svojimi ravnateli. Cela stvar se je izkazala nato kak sleparja njegovoga brata, ki je na račun „smrti“ dvigno 4000 Din, za štere je bio brat sekuleran (zavarovan).

Kak so lovili v Maribori „Slovence.“ Ar „Slovenec“, piše resnico, ki je včasi za nasprotmike jako bridka, zato šejo zabraniti, da bi prišla med ljudstvo, se večkrat zgodi, da ga zaplenijo. Tak se je zgodilo tudi 7. decembra. Zapoved pa je prišla že te, gda so „Slovenca“ ljudje v rokaj meli. Lovit so jih pa vseeno šli. — V nekšo kavarno sta prišla v nedelo popoldne dva stražnika. — Gde mate „Slovence“? je prvo pitanje na plačilnega natakarja. — Natakar gleda debelo i pravi: „No, vsi tū so Slovenci“. — „V imeni postave so dnes vsi Slovenci zaplenjeni“. „Za Boga“, odgovori natakar, „pa ne odvzemite mi vseh, bar plačajo naj prle!“ — Stražnik: „Pa ne tej, oni Slovenci iz Ljubljane.“ — Natakar: „To pa ne vem, če je šteri Slovenec iz Ljub-

sem zapro, ar velke svetlobe nesem mogeo gledati. Čakao sem i čakao z bojaznostoj v srci, da se zgodgi nekaj groznoga.“

Za trenutek je vtihno i strepetao, kak da bi ga pa napadnola bojaznost. — Oča ga je ves čas začudeno gledao; z vsov pazivostoj je poslušao njegovo pripovidavanje i z nemirnim srcem čakao, da pride do konca. Gda je vido, da je sin vtihno i se zamislo, ga je nagovoro:

„Kak pa je bilo nadale? Ali pa je to konec? Eleazar je nadaljuvao:

„Naenok se je zvršila velka spremembra. Blesteča svetloba, ki mi je jemala vid, je preminola i vse se je odelo v rdečo luč. Pesem je vtihnola — zadnji akordi so se pozgubili po poljani. Nastala je tihota. Te sem odpro oči i vido sem, da se je eden angeo loč od drugih i se pomali — kak senca — bližao proti meni. Vtegno je svoj rok, kak da bi šteo oznaniti, da mi prinaša mir. Odpro je vusta i v mojih vuhaj je zadoneo glas, kakšega do zdaj nesem čuo v svojem življenju. Glas, ki bi premagao najmilejši glas zemelskih strün, glas kakšega majo samo nebeska bitja — boži dühovi. Tih, miren je bio, mehek, nežen, a itak mogočen, veličasten, da je odmevalo po vsoj kroglini, da je segno na dno srca i ga pretreseo. Kak lehek dih, hladna večerna sapica, so prihajale od njega reči:

„Sin zemle, ne boj se nebeskih dühov. Radost naj puni srce, ar razodenem ti skrivnost, štero bi mogočni krali — gospodari gizdavil gradov — ževeli zvedeti, naznamti ti čudo, kakši svet še do zdaj ni doživo. — V polnočnoj vori se je rodio, ki prinese sveti mir, ki razsvetli človeška srca i prezene iz njih tmico nevere. Na svet je prišeo kak malo dete, a je kram kralov, gospodar nebes i zemle. Betlehem ga ni spoznalo i je zapro pred njim dveri, gda je klonkao i proso mali kotiček, gda bi oprvim položo svojo glavico k počitki. Mrzla srca so ostala zaprti, nesmilena. Poiskati si je morao

ljane tū“. — Stražnik: „Gospod, Vi me ne razmite. Tisti Slovenci najmre, štere ljudje čtejo“. „A tak!“ odvrne natakar, „tisti Slovenec je pa zdaj v rokaj,“ i ide k tistom, ki je čeo i njemi odvzeme „Slovenca.“ — „Pardon“ pravi te, „počakajte, da še pogledam oglase, drugo sam že vse prečeo.“ — Se zna, da stražnika nista počakala, da bi prečeo miroslubne oglase, vzela sta „Slovenca“ pod pazijo i odjadrala z njim. Natakar pa se je počovao za vühi i pravo: „Bogme, te „Slovenec“ mora biti istinsko veliki hudečelec, da sta prisla dva stražnika po njega.“

Svet.

Proti pijančivanju v Novom Sadi. Oblast je izdala naredbo, da v krčmaj i drugih javnih prostorij osebe ki so že v opitim stanji, ne smejo več dobiti alkoholnih pijač. Krčmarji, ki se proti tom pregrevšju, bodo kaštigani s tem, da se njim odvzeme pravica za točenje za čas od 3 mesecov do ednega leta.

Petrograjski samomori. Petogradska „Pravda“ pričuje uradne statistike o samomorju v Varšavi. V prvih šestih mesecih I. 1924. je prišlo na 100 jezer prebivalcov 33 samomorov. Glavni povod samomorov so bili: pijanost, neozdravljive bolezni, blaznost, pomenkanje i brezposebnost.

Prefigana Bečanka. Nekšega dne se je v Beči pojavo čuden človek. Doma je bio tam negdi na malajskih otokaj. Oča njegov je bio poglavarski ljudožerci. V boji s kitajskimi mornari pa je prišeo njegov sin v kitajsko vjetništvo. Kitajci pa so ga odali v Beč v nekšo „komedijski“ gde je morao nastopati kak ljudožer, ki je žro samo sirovo meso. Toga življenja pa se je zavrelčao. Stozilo se njemi je po domi i po pečenom mesi, zato je pobegnō. Divji i zaraščen kak je bio, je prišeo na nekši bečki kolodvor, gde je mahao z rokami, da mora v kraj. Bečka blagajničarka njegovoga jezika ni razmila, razmila pa je njegovo mahanje, da bi se rad odpelo. O toj želi je bila šebole osvečena, gda njoj je položo preci lepo šumno penez na polico. Ar pa neje znala natenko, kam bi ga odpravila, ga je še ednok pogledala i njegova divja zvunačnost njoj je vdehnola v glavo srečno mimo: Pošlimo toga divjaka v Belgrad. Tak je poročao — Slov. narod. Bečani pa neso znali ali se naj semeje svojoj šali, ali pa častitoj starini „Narodi.“

Potujoč log. Vsakši naš vert loga ima svojo parcelo. Nihče se ne pita: Ka pa, če bi se ta parcela premaknola i se poškalila z gore v dolinu? Čidi je potom? Lastnik pokrite zemlje v dolini bo prav, da je njegov i si obdržal log, gospodar loga pa bo prav, da je njegov. Nekaj podobnoga se je pripetilo na Salcburžkom. Lastnik travnika je šo v goro, da bi travnik pokoso. Te pa se je poškalo v dolino. I to ne samo zgornja plast, nego vsa zembla do 15 metrov globoce. Teda, kak zdaj?

zavetje v zapuščenoj votlini; tam leži i širi ročice, da bi pritisno na srčce malo ves rod človeški.“ — Omukno je. A zadonela je nebeska pesem, ki pa se je vsigdarbole ibole oddalivala; nazadnje je vtihnola. Angeli so se odmikali, nebo se je zaprlo i svetloba je izginola, — jaz sem se zbuđo.“

Globok zdih se je izvlo Eliakimi iz prsi, kak da bi končao žmetno delo. Nekaj časa je premislavao, odkimavao z glavov, kak da ne bi mogeo vvertati, ka je čuo, potom pa je počasi začnō govoriti:

„Čudne sanje! Pa ka naj bi pomenile? Nekaj posebnoga se je moralog zgoditi. Dete da se je rodilo, ki je sirmaško, a je vseeno mogočno. V siromaškoj votlini počiva, pa je itak kral. Čudno, čudno! I blizu Betlehema da bi bilo“..

„Oča“ — ga je prekino Eleazar — „ka pa če bi bilo to v votlini, v šteroj sva že večkrat počivala s svojim čredov. Poglednola bi lehko! Jaz mislim da te sanje neso prazne, ar sem tak živo meo vse pred očmi, da sem mislo, da je istinsko.“

„Šla bova. Gda se zazori, poženeva svojo čredo proti tistoj votlini.“

Dugo sta še govorila o čudežnih sanjah. Eleazar je po večkrat morao ponoviti angelsko prikazan i oča ga je vsigdar poslužil s hrepečnim pričakovanjem. Niti opazila nista, da je začnola noč bežati, se odmikali. — Na vzhodi se je začnolo počasi svetiti, vsigdarbole ibole, nazadnje je postal nobe krvavo-rdeči i prikazalo se je sunce v vsoj svojoj lepoti.

Zaglednola sta ga i z veseljom pozdravila, ar njima je prineslo zaželeni trenutek, da vstaneta, se napotita k Njemi, ki razsveti človeška srca, da ga pozdravita i prosita za mir, ki ga svet, nemre dati.....

Prekmurski dijak.

Disciplina v društvu.

Že več let tlačim društveno polje. Nekaj let sem bil pri enem, nato sem preseljal v drugo, sedaj sem pa menda že v petem ali celo v šestem društvu. Šel sem od enega do drugega, deloma, ker so me razmere silile k temu, deloma pa, da bi se pri vsakem česa naučil. Slišal sem mnogo novega, preživel precej zanimivega, poskusil marsikaj, o čemer se mi niti sanjalo ni, ko sem bil še v prvem društvu. Čim več časa sem prebil v društvu, tem globlje sem skušal prodreti v bistvo njegovega obstoja. Opazoval sem življenje, ki je vladalo v posameznih društvih in pri tem sem odkril nekaj zelo važnih momentov, ki so vredni, da jih človek sliši in si jih tudi zapomni. Vseh ne bom navajal, vsaj sedaj ne. Eno stvar pa morem omemiti, ker v večji ali manjši meri zadeva vsa društva sedanje dobe.

Kdor opazuje naše društveno življenje nekoliko bolj pozorno in ne gleda samo na videz na zunanjji sijaj, s katerim je društvo mogoče obdano, lahko zapazi nekaj, kar ga ne bo posebno veselilo, če mu je nameč v resnici za prospevanje društva, katerega član je. Neka velika napaka se je razplasta v vseh društvi, ki ovira napredek, jemlje društvu sile, skupno moč, s katero bi lahko premagal vse ovire, ki se mu stavlja na pot. Ta rakrana našega društvenega življenja je nediscipliniranost organiziranja mladine. Opaža se povsod, celo tam, kjer bi človek pričakoval več resnosti, več zavednosti. Niso nameč izvzeti tudi starejši, ki bi morali vpoštevati že radi razsodnosti, da še morajo pokoravati dolžnostim, ki so jih prevzeli, ko so vstopili v društvo. Če se mladi tega ne zavajajo popolnoma, ni tako zelo čudno, a skoraj nerazumljivo je, da tudi oni niso boljši, ki so že prekorčili mejo vibrave mladosti.

Kako naj bo mogoče delati, ako ni čuta pokornosti? Kako naj se člani spočnavajo — en glavnih namenov društva je, da se mladina spočnava — ako se nikdar ne odzovejo, ko jih kliče dolžnost, da se udeležujejo društvenega življenja?

V takem slučaju je vsak trud zastonj, ker samo nekateri, mogoče samo en, društva ne bodo rešili.

V vsakem društvu, katerega član sem bil, sem zapazil neko mrtvo točko, neko oviro, ki je tako vplival na razvoj društvenega dela, da se nikdar ni moglo povspeti do razmaha, ki bi ga moral imeti. Začel sem iskat. Raznišljaj sem, kaj bi moglo biti vzrok, da društvo ne deluje bolj živahnno, dasi ima mnogo članov i tudi precej agilen odbor. Iskal sem i iskal i nazadnje našel. Prišel sem do spočnjanja, da je nediscipliniranost članov vsega kriva. Ona je bila in je tista temna stran naših društev, ki senči uspehe našega društvenega življenja, onemogočuje pravo delo i mrtviči duhovno i telesno razpoloženje tudi tistih, ki so pripravljeni žrtvovati vse. Ko nameč vidijo, da njihovi trdi nimajo uspehov, ki bi jih morali imeti, začnejo obupavati i zgubijo veselje do dela.

Najvažnejša naloga organizacij je, da zoper vzbudi v članih čut izvršavanja dolžnosti, ki jih nalaga skupno življenje, stremljenje za skupnim ciljem. Ko se to doseže, zavlada v društvenem življenju zopet ona živahnost, ki je za uspešno delovanje neobhodno potrebna.

Fr. K.

Posta.

A. Kerec, Vidonci 129. Denar zračunalni za podporo M. Liste. Kalendar smo vam poslali v Trbovlje i ar je ne prišo nazaj, vam ešče ednoga pošljemo na dom. Vse brezplačno. — F. Kerec, Vidonci 121. Poslali smo Vam na dom ešče zaostale M. Liste, Novine i kalendar. 6 Din dobili, dobimo ešče 9 Din od Vas. Ček ste dobili.

Zagrebečka borza

dne 24. decembra 1924.

Amerikanski dolar, 1 dolar	K 266—
Austrijska krona, 100 K	K —·36
Čeho-Slov. krona, 1 K	K 8—
20 kronski zlat	K 1100—
Francoski frank, 1 frank	K 14:40
Madjar. K 100 (nova em.)	K —·38
Švic. fran., 1 fr.	K 51:63
Talijanske lire, 1 lira	K 11:40

Zürich:

Dinar, 100 Din

Sv. frcs 7:70

Podpirajte Novine!

RITUPER ALOIZ klučavničar veselo novo leto žele M. Sobota.	FRANC HIRSCH ravnatelj žele novo leto M. Sobota.	Novo leto želesrečno trgovec KARDOŠA v M. Soboti.	Horvat Aleksander trg. z oblikem veselo novo leto žele ljudem M. Sobota.	Vsem kmečkim Zvezam našim dra- gim volilcem lepe Slovenske krajine od Boga blagoslov- leno leto želesrečno trgovca KARDOŠA v M. Soboti.	BALAŽIČOVA ošterjaškija tuj to pravi svojim lüdem v Turnišči.	Pekarna ADANIĆ IVAN veselo novo leto žele M. Sobota.
Trgov. z mešanim blagom Debelak Matjaš blaženo novo leto žele M. Sobota.	Gostilna TURK novo leto veselo žele M. Sobota.	Kr. HIRSCHL i sinovi želejo novo mlađe leto poznanim v M. Soboti.	Dva dobriva Brata KUHARA i njive gospe od Boga blagoslovleno novo leto žele M. Soboti.	Manufakturka trg. BENKO LUDVIKA veselo novo leto žele M. Sobota.	Novo leto naj bo srečno vsem poz- nancem Josip Friderik trgovec v Beltinci.	
KAVARNA pri „Kroni“ v novem leti vse najbolše žele M. Sobota.	Brata BRUMEN trgov. z manifakturov žele srečno novo leto M. Sobota.	Novak Sidonija blagoslovleno novo leto žele M. Sobota.	Čeh & Gašpar veselo novo leto žela odjemalcam svojim M. Sobota.	Vsa kulturna izobraževalna društva „OREL“, „ORLICE“ i Marijine kongrega- cije vsem našim ludem veselo blaženo novo leto žele.	Veselo novo leto svojim poznanim Ligeti Antal urar v M. Soboti.	Kovač REŽONJA STEVAN v novem leti vse najbolše žele v Turnišči.
BADER/ srečno novo leto Turnišče.	Trgovina CVETIČ veselo novo leto žele M. Sobota.	Urar in mehanik PAVEL ELISAR pove blaženo novo leto M. Sobota.	Anton Klemenčič trgovina vina i ruma blaženo novo leto žele Beltinci.	A. KIRALJ trgovina perila klobukov novo leto žele M. Sobota.	Cigutova oštaria v Beltinci pošteno treznost v novem leti svojim gostom žele.	
JOSIP TIVADAR blaženo novo leto vsem lüdem Turnišče.	Srečno i veselo, blaženo milosti polno novo leto žele vsem svojim odjemalcam, prijate- lom i znancem ŠKAFAR JOŽEF Beltinci.	Gostilničar Benkič Janoš žele novo leto z dobrim vinom M. Sobota.	Vsi trgovci z perutni- ninami pa gostilničar TERČAK FRANC iz Renkovca želejo vsem ver- tinjam od Boga blagoslovleno novo leto v Slovenskoj Krajini.	Vesele svetke srečno novo leto lüdem brata ŠIFTAR i HAHN M. Sobota želejo.	BERGER trg. z ledrom vse dobro žele M. Sobota.	FRANJO DÉČKO pekarija milosti polno novo leto vsem začetkam Beltinci.
KOFJAČ FRANC stavbeni in arhitekti klučavničar žele novo leto M. Sobota.	Anton Fistera trgov manufakture novo leto vsem Beltinci.	Friške žemle VEKOSLAV KRALJ veselo mlađe novo leto žele Beltinci.	Svojim gostom TIVADAR želejo blažene božične svetke i veselo novo leto Turnišče.	Od Boga blagoslov- leno novo leto žele Törniščarom CIPOT STEVAN trgovec.	Ros Jožef trgov. z mešanim blagom blaženo novo leto žele vsem Turnišče.	Srečno in veselo novo leto žele mojim dragim gostim, prijatelom i poznancem! LUDVIK VUKAN kavarnar, Dolnja Lendava.
Trgovina HEIMER v M. Soboti veselo novo leto žele M. Sobota.	ALOIZ HUBER svojim gostom srečno novo leto žele v Beltinci.	Peter Osterč blaženo novo leto odjemal- com svojim Beltinci žele.	PETERKA IVAN trg. železnico veselo novo leto dobrim lüdem M. Sobota žele.	Klučavničar Franc Pegai blagoslovleno novo leto žele Turnišče.	MAJER ŠTEVAN krojač blaženo novo leto žele M. Sobota.	Tiskarna i trgovina z papirjem ERNEST BALKÁNYI srečno in veselo novo leto žele vsem mojim odjemalcem i prijateljem.
MARTIN BRUMEN veselo novo leto srečno lüdem Beltinci.	Veselo novo leto žele Klepce Paroči i sinovi v Beltinci.	Peter Osterč blaženo novo leto odjemal- com svojim Beltinci žele.	Dobil bo lastnik naše srečke, katerega bo zadel žreb. Srečke razpošilja Prostovoljno ga- silno društvo v Strnišču pri Ptiju, proti vpošiljati zneska za srečko, ter Din. 3.— za priporočeno pošljatev.	Dobil bo lastnik naše srečke, katerega bo zadel žreb. Srečke razpošilja Prostovoljno ga- silno društvo v Strnišču pri Ptiju, proti vpošiljati zneska za srečko, ter Din. 3.— za priporočeno pošljatev.	KUPITE! Posestva, gostilne, trgovine itd. želite. Realitetna pisarnica „SILVAR“ Ljutomer, Stari trg 47.	PRODATE! SLOVENSKA BANKA d.d. podružnica DOLNJA LENDAVA plača najbolje dolarje in zlate peneze. Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

III MALI OGLASI III

Rezane late se dobijo kak i prosnice za
čakature pri Bukovec Petri Kobilje št. 41.

Török Jožef Gorica Naznanjam, da me
od 25. do 28. XII. ne doma. Začo me v tej
dnevjaj naj niše doma ne išče.

VESELO IN SREČNO NOVO LETO
ŽELEM SVOJIM POLSKIM DELAVCEM!

Gasper Josip,
podjetnik polsk. del. v Prosečki vasi.

Naročnina in oglasi se sprejmejo za „Novine“
pri ERDŐŠY BARNABAŠ, trgovci z papirjem
i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim.
kath. cerkvi in pošte.

Vino pripomorec cestijni vinski trgovcom
in gostilničarom V. BABBLER in drug Ptui,
posestnika vinogradov v lotnarskih in halozkih
goricah.

Dve zidani hiši z večjim
posestvom za 50

100 Din.

Dobil bo lastnik naše srečke,
katerega bo zadel žreb.

Srečke razpošilja Prostovoljno ga-
silno društvo v Strnišču pri Ptiju,
proti vpošiljati zneska za srečko, ter
Din. 3.— za priporočeno pošljatev.

SLOVENSKA BANKA d.d.

podružnica DOLNJA LENDAVA
plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z
devizami in valutami. Izstavlja
izvoznikom uverenja in prevzema
bančne garancije.

KUPITE!
Posestva, gostilne, trgovine itd. želite.
Realitetna pisarnica
„SILVAR“ Ljutomer, Stari trg 47.

OBRTNA BANKA, PODRUŽNICA V LJUTOMERU

KUPUJE dolare in druge valute po najvišjem dnevnom tečaju

OBRESTUJE vloge na tekoči račun in hranilne knjižice pod najugodnejšimi pogoji.

Interurban telefon štev. 2.

DAJE obrtne in trgovske kredite pod zelo ugodnimi pogoji

Račun ček. urad Ljubljana št. 12726.